

افغانستان و تراکم مشکلات بر شهروندان

رضا احسانی

ببیند و تمام مردم افغانستان از فساد و فاسد های عمیق طبقاتی که در جامعه به وجود آمده، شکایت دارند؛ شهروندان افغانستان از حکومت و سایر ارگان های دولتی انتظار دارند که به خواست ها و نیازهای اساسی مردم توجه کرده و تأمین حد اقل نیازمندی های شهروندان را به عنوان خط سستند زندگی تعیین کنند و برای رساندن سطح زندگی احاد جامعه به آن، نهایت تلاش خود را به کار گیرند. این توقع به حق و قانونی مردم از حکومت است. حکومتی که خود را مشروع و برآمده از آرای مستقیم یا غیر مستقیم مردم می داند. حکومتی که ادعا دارد حاکمیت مردم را به نمایندگی از آنها اعمال می کند و برای تنظیم نظم و امنیت و تأمین نیازهای جامعه و دفاع از استقلال برای بهبود سطح زندگی مردم و رساندن آنها به رفاه اقتصادی و در جهت شکوفایی و آبادانی کشور و برقراری عدالت مطابق قانون از هیچ کوششی دریغ نورزند.

و مبارزه با بیکاری یکی از مهم ترین و اساسی ترین نیاز انسان افغانی امروز را تشکیل می دهد. در حال حاضر دهها مشکل به صورت همزمان مردم را می دهد. از یک سو ناامنی های روز افزون زندگی و آرامش را از مردم سلب کرده است و زمینه های شغلی را در کشور از بین برده است، از سوی دیگر به خاطر تبعیض و تعصبات قومی و مذهبی اصل برابری و شایسته سالاری در جامعه و ادارات نادیده گرفته می شود و موجب ضایع شدن حق بسیاری از شهروندان در جامعه می گردد. این مسایل است که روحیه یأس و ناامیدی را در اذهان عمومی دوباره احیا می کند و سبب کاهش مشارکت فعال مردم در پروسه های سیاسی می گردد. مشکل امروزی افغانستان پس از امنیت معضل بزرگ و تباہ کننده اقتصادی است. وقتی نزدیک به چهل فیصد مردم افغانستان در زیر خط فقر قرار داشته باشند و نزدیک به چهل فیصد دیگر تنها نیازهای ضروری و اساسی زندگی شان را به سختی برآورده بسازند، دیگر عدلی در این کشور باقی نمی ماند که روی آن بتوان حساب باز کرد. بنابراین تمام مردم افغانستان از مشکلات اقتصادی آزار می

خواهند که برنامه ها مطابق قانون و مقررات به پیش برده شود. بلکه تلاش می کنند تا تمامی برنامه ها بر اساس میل آنها و در راستای منافع آنها تنظیم گردد. این حلقه ها امروز در درون حکومت از آنچنان قدرتی برخوردار می باشند که به راحتی نهادهای دولتی را تحت فشار قرار دهند تا پروژه های بازسازی را در انحصار آنها قرار دهند. این حلقه ها می توانند در برابر تطبیق برنامه ها و پروژه های دولتی مانع ایجاد کنند؛ به این خاطر نهادهای حکومتی ناچار است که با اصل برنامه و پروژه صرف نظر کنند و یا آن را با خواست مافیای اقتصادی و سیاسی در درون حکومت عیار سازند. فساد هزینه پروژه ها را تا ده برابر افزایش می دهد و کیفیت پروژه ها را به همان کاهش می دهد. در یک و نیم دهه گذشته اگر حجم پول های خارجی نتوانست تغییری در زندگی مردم و اقتصاد کشور به وجود آورد، دلیلش در همین مسأله نهفته است که اولاً اراده جدی برای خدمت صادقانه به مردم و کشور در نزد مقامات بلند پایه دولتی وجود ندارد و آنها هر کدام تلاش می کنند که در زمان زمامداری شان از قدرت و موقعیت شان در راه انباشت پول و سرمایه شخصی بهره برند. فساد سبب شده که اعضای جامعه به دو

طبقه کاملاً متفاوت تقسیم شوند؛ طبقه صاحبان قدرت و ثروت که از همه چیز در زندگی شان برخوردار بوده و هیچ کمبودی را از نظر اقتصادی در زندگی شان احساس نمی کنند. دوم طبقه فقیر و مردم بی بضاعتی اند که برای پیداکردن کار با حد اقل دستمزد از صیحه گاه تا شامگاه در کوچه ها، سرک ها و سرجوک ها پرسه می زنند؛ اما روزانه دوصد افغانی عاید ندارند. این حلقه ها می توانند در برابر تطبیق برنامه ها و پروژه های دولتی مانع ایجاد کنند؛ به این خاطر نهادهای حکومتی ناچار است که با اصل برنامه و پروژه صرف نظر کنند و یا آن را با خواست مافیای اقتصادی و سیاسی در درون حکومت عیار سازند. فساد هزینه پروژه ها را تا ده برابر افزایش می دهد و کیفیت پروژه ها را به همان کاهش می دهد. در یک و نیم دهه گذشته اگر حجم پول های خارجی نتوانست تغییری در زندگی مردم و اقتصاد کشور به وجود آورد، دلیلش در همین مسأله نهفته است که اولاً اراده جدی برای خدمت صادقانه به مردم و کشور در نزد مقامات بلند پایه دولتی وجود ندارد و آنها هر کدام تلاش می کنند که در زمان زمامداری شان از قدرت و موقعیت شان در راه انباشت پول و سرمایه شخصی بهره برند. فساد سبب شده که اعضای جامعه به دو

امروز مردم افغانستان با مشکلات مضاعف دست و پنجه نرم می کنند. از یک طرف ناامنی، جنگ و خشونت زندگی اجتماعی و حیات سیاسی آنان را با تهدید و خطر مواجه کرده است. از طرف دیگر وضعیت نابسامان اقتصادی بیکاری را در جامعه به وجود آورده و سبب گسترش فقر و بدبختی در کشور گردیده است. افزایش میزان جرم، جنایت و ناپهنجاری های اجتماعی، مهاجرت گسترده و گرایش جوانان به گروه های تروریستی از جمله پیامدهای ناگوار وضعیت امنیتی و اقتصادی در کشور می باشد. خروج نیروهای خارجی، تعطیلی فعالیت بسیاری از مؤسسات و انجوامی خارجی، تشدید جنگ و ناامنی، فساد مهار ناپذیر، جنایت ها و اختطاف ها و فرار بی رویه از افزون سرمایه از کشور و... سبب کمبود نقدینگی در کشور گردیده و زمینه های سرمایه گذاری خارجی و داخلی را به حد اقل کاهش داده است و بسیاری از پروژه ها را به تعطیلی کشانیده است. دسوال است که مردم عادی در نهایت فقر و گرسنگی به سر می برند. در کشوری که دولت در قبال زندگی اقتصادی مردم خود را مسئول می داند و حد اقل نیازمندی های اقتصادی خانواده ها از سوی دولت تأمین و تضمین نمی شود، تحمل وضعیت فلاکت بار اقتصادی برای مردم بسیار سخت و ناگوار خواهد بود.

افغانستان قادر نیست، نیازمندی های اولیه مردم را در داخل کشور تولید کند. تمام مایحتاج زندگی مردم افغانستان از کشورهای خارجی وارد می شود. به همین دلیل بیلابین واردات و صادرات در کشور نامتوازن بوده و تناسبی میان واردات و صادرات کشور وجود ندارد.

در دو سال گذشته حکومت بیشتر به مشکلات و اختلافات داخلی خود مصروف بوده و کمتر توانسته است که به مسایل اقتصادی کشور رسیدگی نماید. حجم وسیع فساد و رانت خواری باعث گردیده که حکومت نتواند سیاست ها و برنامه های خود را مطابق با خواست و نیازهای اساسی مردم تنظیم کند. حلقه های خدیل و دینفد در مسایل فساد آمیز نمی

سرمقاله

مشکلات بیجاشده گان در فصل زمستان

مهدی مدبر

قرار است حکومت افغانستان و سازمان ملل متحد در هفته های آینده ی کمپاین کمک به بیجاشده گان داخلی را راه اندازی کند. طبق آمارهای رسمی شده از سسوی نهادهای دولتی، در یک سال گذشته نزدیک به یک میلیون نفر در افغانستان آواره شده اند که بیش از ۳۰۰ هزار تن آنان دوباره به محل سکونت اصلی شان بر نگشته اند. وزیر دولت در امور رسیدگی به حوادث طبیعی گفته است که دولت افغانستان برای رسیدگی به مشکلات بیجاشده گان داخلی، نیاز به کمک ۵۰۰ میلیون دالری دارد.

افزایش ناامنی و حوادث طبیعی از عوامل افزایش بیجاشده گان داخلی در کشور بوده است. حکومت وحدت ملی تا هنوز نتوانسته است به وعده ها و مسئولیت های خود در قبال حمایت از بیجاشده گان داخلی و کمک به آنها موفق عمل کند و نیازمندی های همه ی بیجاشده گان داخلی را پاسخ بگوید. کمک های که به بخشی از بیجاشده گان صورت گرفته است ناکافی بوده است و فقط محدود به اقدام حمایتی و کوتاه مدت شده است. به نیازمندی های دایمی و دراز مدت بیجاشده گان، از قبیل حق مسکن، حق دسترسی به آموزش و تعلیم، حق صحت، حق محیط زیست سالم و حق داشتن امنیت، توجه جدی صورت نگرفته است.

اکنون در فصل زمستان و با توجه به سرمای شدید، مشکلات بیجاشده گان داخلی افزایش می یابد و آنها بیشتر از هر زمانی دیگر در معرض خطرات ناشی از سرمای شدید، قرار می گیرند. طبق آمار که وزیر دولت در امور رسیدگی به حوادث طبیعی اعلام کرده است، از آغاز سال جاری تا کنون بیش از ۱۵۰۰ نفر بر اثر حوادث طبیعی جان داده اند و نزدیک به ۳۰۰۰ نفر دیگر زخمی شده اند. اما اگر در فصل زمستان به مشکلات بیجاشده گان داخلی توجه نشود و برای آنها کمک های لازم و به موقع صورت نگیرد، خطر سرما جان بسیاری از بیجاشده گان را تهدید می کند و آمار تلفات ناشی از حوادث طبیعی نیز افزایش خواهد یافت.

یکی از مشکلات اصلی روند کمک به بیجاشده گان و آسیب دیدگان از حوادث طبیعی در سالهای گذشته، این بوده است که کمک ها به موقع و در زمان نیاز فوری صورت نگرفته است و مسئولین اداره مبارزه با حوادث طبیعی اقدامات فوری را برای رسیدگی به مشکلات آسیب دیدگان از حوادث طبیعی و ناامنی، انجام نداده اند و این باعث شده است که آمار تلفات بالا برود. اکنون نیز که فصل سرما آغاز شده است و در بسیاری از مناطق کوهستانی برف باریده است، گزارشی از کمک به بیجاشده گان داخلی وجود ندارد و دولت تازه می خواهد تقاضای کمک برای رسیدگی به مشکلات بیجاشده گان را بکند. کاری که لازم و ضروری است، اما دیر هنگام صورت می گیرد.

با توجه به اینکه امسال آمار بیجاشده گان داخلی افزایش بی سابقه یافته است و احتمال دارد حوادث طبیعی نیز همانند سالهای قبل رخ دهد، نیاز است تا مسئولین وزارت دولت در امور رسیدگی به حوادث طبیعی، تدابیری را روی دست بگیرند که بتوانند کمک ها را در زمان مناسب و به موقع به آسیب دیدگان حوادث طبیعی و بیجاشده گان برسانند.

زندگی بیجاشده گان داخلی شدیداً به کمک ها و مساعدت های دولت و نهادهای بین المللی وابسته است. آنها بدون کمک و همکاری این نهادها، نمی توانند بر مشکلات زندگی شان فایق آیند و اعضای خانواده ی خود را از قرار گرفتن در معرض خطر نجات دهند. اما متأسفانه کمک ها و مساعدت های که در سالهای گذشته به بیجاشده گان داخلی صورت گرفته است مدیریت درست نشده است و بسیاری از بیجاشده ها از مساعدت ها محروم مانده اند. مدیریت درست کمک ها و توزیع به موقع آنها نیز ضروری است.

از سوی دیگر حکومت افغانستان برای حل معضل بیجاشده گان داخلی باید عوامه بیجاشده گی را از بین ببرد. مهمترین عامل بیجاشده گی داخلی در سال گذشته ناامنی و تشدید جنگ بوده است. تلاش برای تأمین امنیت در بخش های مختلف کشور علاوه بر اینکه به ثبات کشور کمک می کند، از بیجاشدن شهروندان از محل سکونت شان، جلوگیری خواهد کرد و بسیاری از مشکلات ناشی از این موضوع را برطرف خواهد ساخت.

ریاض، پکینگ، برلین به پایکوبان می پیوندند

نویسنده: آته سیسیل روبرت / مترجم: عبدالوهاب یاسری / قسمت دوم

آبی این کشور از ۱۰۰ به بیش از ۳ هزار تن رسیده است که عمدتاً در سودان جنوبی که با آن کشور قرارداد های نفتی بسته استقرار یافته اند. پس از سقوط معمر قذافی در سال ۲۰۱۱، از دست رفتن همیمان لیبیایی و لزوم تأمین منابع نفت، چین را به جایی راند که از رژیم "عمر البشیر" در سودان فاصله گیرد، که از ده سال پیش به رغم تعدی های مجرمانه سپارش در "دارفور"، با جنگ و دندسان از او حمایت می کرد. حتی در میانجیگری آمریکایی ها میان "خارطوم" و "جوبا"، پایتخت سودان جنوبی، که هنگام تقسیم کشور در سال ۲۰۱۲ اغلب جاه های نفت کشور را به ارث برده، شرکت کرده بود. به تصریح "مارتینا پسان" استاد علوم سیاسی، در چنین "آموزه عدم مداخله را اینکه به پرش کشیده اند، اما این اصل همچنان ستون دیپلوماسی باقی مانده است. "پکینگ" فقط می خواهد مسورد به مورد دست به عمل زند" (فیکارو، ۴ ژوئیه ۲۰۱۶).

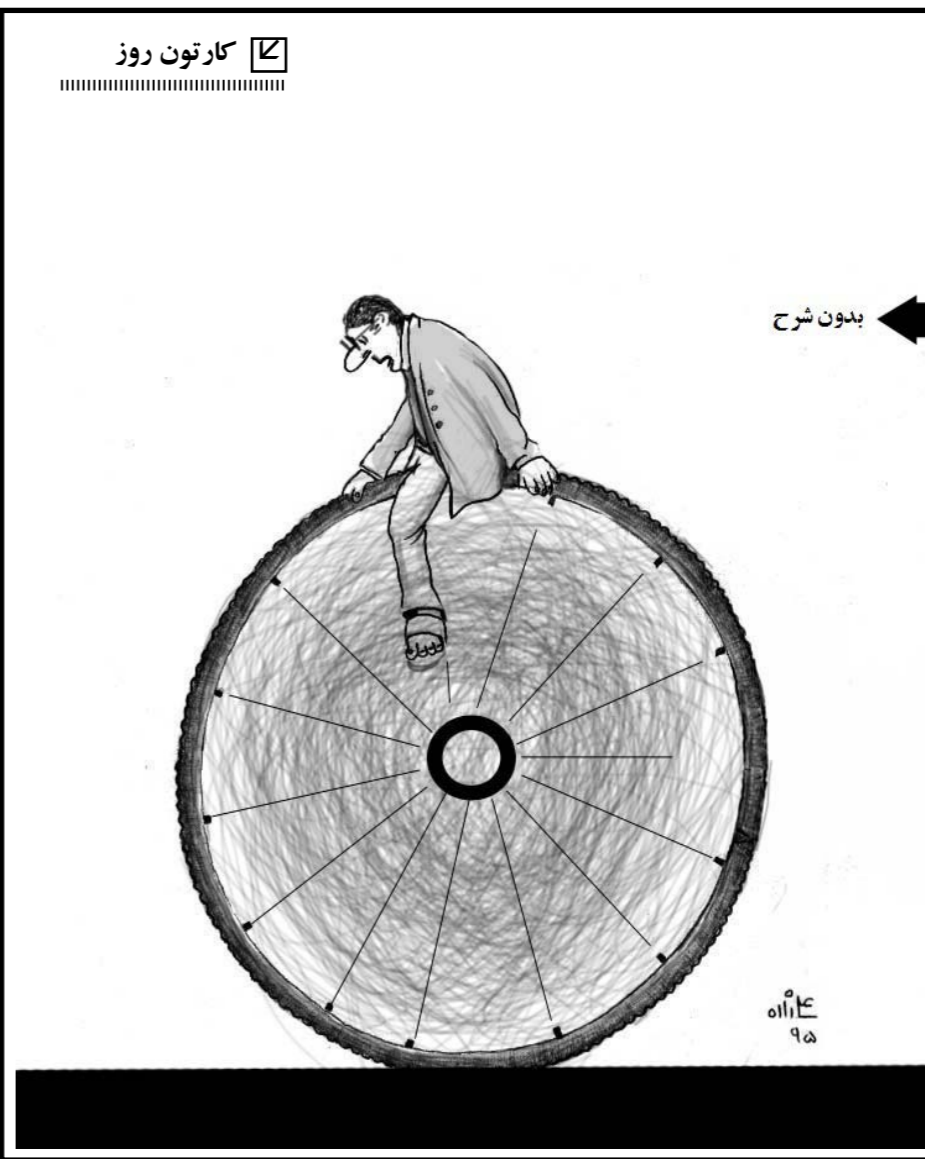

جایگیری متغیانه ای در چیدمان جهانی است. این قاره همچنانکه همواره از قرن ها پیش عمل کرده است، خود را با گزینه هایی سازگار می سازد که در جاهای دیگر، پیشتر در اروپا، و امروز در آسیا و خلیج فارس، اعمال می شود. چنین اقتصادی بیشتر پاسخی است به تقاضاهای دیگران تا جولاگاه تمایلات و نیازهای خاص خود. چنین است که کنش قدرت های خارجی به تبع منافع خاص آنها تحول می یابد، بی آنکه همواره برآوردن نیازهای مردم محل را هم به حساب آورند. هرروز بیش از چین، به دلیل رقابتی خرده می گیرند که فرآورده های ارزان قیمت این کشور به پیشه وران برای نبرد با ویروس "پولا" اهدا و سپس در سال ۲۰۱۴ "ریاض" مبلغ ۲۴ میلیون دالری غذا پشتیبانی کرده بود (۱۲).

«روباروی اسلام قاره سیاه، با آمیزه مرسوم باورها (مانند اعتقادات حلقه های صوفیگری یا مُردیان در سنگنال)، شاهد نبردهایی برای نفوذیابی هستیم که میان جنبش های وهابی، سلفی و شیعی درگرفته است. عربستان سعودی کمک مالی خود را به میسان نهاده و وهابی گری را در کشورها یا مناطقی می گستراند که عمدتاً مسلمانان در آنها به سر می برند (۱۱).» پس از شاخ آفریقا، که به لحاظ جغرافیایی به شبه جزیره عربستان نزدیک است، حالا آفریقای باختری است که این پادشاهی را به سوی خویش می کشد: در سال ۲۰۱۴ "ریاض" مبلغ ۲۴ میلیون دالری برای نبرد با ویروس "پولا" اهدا و سپس در سنگنال، موریتانی و نیجر از برنامه جهانی غذا پشتیبانی کرده بود (۱۲).

قاره افریقا، برخوردار از ۳۰٪ مواد معدنی کره زمین و چشم انداز های متعدد سرمایه گذاری، آوردگاه جنگی اقتصادی گردیده که حریفان بخش خصوصی و قدرت های بیگانه را به همواردی یا یکدیگر کشانده است؛ معادن، کشتزارها، بنادر، مخابرات، تلفنی، بانک ها، و مانند اینها، بخش هایی هستند که بنگاه های بزرگ هندی، آمراتی، چینی، فرانسوی، بریتانیایی، آمریکایی را به زور آزمایی یا یکدیگر داشته است. که گاه حکومت ها هم از آنها حمایت می کنند (فرانسه، چین، عربستان سعودی، ...).

مالیه اسلامی، بازیگر این جنبش افریقای - عرب از طریق نهاد راهگشای خود «البنک الاسلامی للتمنیه» [بانک توسعه اسلامی] اوج می گیرد (۱۰). این بانک، تأمین منابع مالی یک طرح ۷ میلیارد دالری، نزدیک به یک سوم کل بودجه خود را بر عهده گرفته است که به تأسیسات زیربنایی طی سال های ۲۰۲۱-۲۰۱۵ اختصاص یافته. این تعهد مشخصاً با مضای قراردادی با اتحادیه اقتصادی و مالی غرب آفریقا "عینیت یافته که تأمین مالی از منابع اسلامی را برتر می انگارد. در ماه ژانویه ۲۰۱۶ نوبت به "بانک مرکزی کشورهای غرب آفریقا" رسید تا به قصد توسعه بخش خصوصی، و به نفع نگاه

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده
دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۸

افغانستان ما The Daily Afghanistan Ma
Outlook AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine